

УДК 331.5

Блеянюк Мирослава Олександрівна
студентка Східноєвропейського національного
університету імені Лесі Українки,
Матвійчук Наталія Миколаївна
доцент Східноєвропейського національного
університету імені Лесі Українки

ПРОБЛЕМИ МОЛОДІЖНОГО БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ

Одним із визначних факторів економічного та соціального розвитку будь-якої країни є професійне становлення її молоді. Як специфічна соціально-демографічна група, молодь характеризується не лише віковими межами, а й місцем, котре вона посідає в соціальній структурі суспільства, особливостями соціального становлення і розвитку. Саме молодь визначає майбутнє суспільства, напрямок та інтенсивність розвитку країни, тож не можна залишати цю категорію населення в умовах обмежених можливостей самореалізації. Тому працевлаштування молоді на даний момент вважається однією з гострих соціально-економічних проблем в умовах ринкової економіки.

Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) із 2015 року вважає молодими людей до 44 років. Згідно Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні», до молоді належать громадяни віком від 14 до 35 років.

На початок 2017 року молодь становила близько 33% населення України, при цьому майже половина української молоді (49 %) мешкає у Західній та Центральній Україні, у селах проживає 29 % молодих людей.

На сьогодні основними причинами молодіжного безробіття в Україні є:

- диспропорції попиту та пропозиції робочої сили;
- невірно обрана спеціальність;
- відсутність досвіду роботи;
- завищені вимоги молоді до майбутнього місця роботи;
- невідповідність надаваної навчальними закладами освіти вимогам потенційних роботодавців;
- відсутність налагодженої системи взаємодії навчальних закладів, підприємств та держави;
- не врахування тенденцій міграції молодих спеціалістів [1].

За даними Державної служби статистики України, за методологією МОП у січні-червні 2018 р. рівень безробіття в Україні склав 8,9 % до економічно активного населення, при цьому за віковими групами склався такий розподіл:

- у віці 15-24 роки – рівень безробіття становить 17,1 %;
- 25-29 років – 10,7 %;
- 30-34 роки – 9,6 %;
- 35-39 років – 9,4 %;
- 40-49 років – 7,4 %;
- 50-59 років – 7,8 % [2].

Як бачимо, найвищий рівень безробіття характерний саме для молоді, для кожної старшої категорії населення він зменшується. На сьогодні ситуація в сфері молодіжного безробіття особливо ускладнена через економічну та політичну нестабільність в державі.

Наслідки молодіжного безробіття чинять значну загрозу безпеці держави. Всі наслідки безробіття поділяють на дві групи: соціальні та економічні. До соціальних можна віднести: соціальна невизначеність молоді особистості; загроза соціального неспокою, заворушень, збурень; зростання кількості психічних захворювань серед молоді; ускладнення криміногенної ситуації в країні; нераціональне використання трудового потенціалу; «відтік умів» та ін. До економічних наслідків можна зарахувати такі: зростання витрат на допомогу по безробіттю; витрачання коштів державного бюджету на навчання спеціалістів, які потім не знаходять роботи; зниження рівня ВВП за законом Оукена; зниження рівня життя населення даної категорії та ін.

Проблема працевлаштування молоді в Україні залишається досить актуальною, тому тільки комплексний підхід до її розв'язання з орієнтацією на довгострокову перспективу дозволить досягти не тільки певних позитивних зрушень в системі працевлаштування молоді в Україні, але і побудувати нову конкурентоспроможну, ефективну та результативну систему працевлаштування та постійного розвитку кадрів в Україні.

Основними заходами в межах зниження рівня молодіжного безробіття мають стати:

- створення дієвої та ефективної системи безперервного навчання;
- формування в усіх навчальних закладах позитивної мотиваційної поведінки у ставленні до праці, упевненості у собі тощо;
- здійснення прогнозування обсягів професійної підготовки молоді в навчальних закладах різних типів з урахуванням попиту на ринку праці;
- запровадження в програмах навчальних закладів курсів з техніки пошуку роботи, складання резюме, самопрезентації та факультативних занять з організації власної справи;
- налагодження тісних зв'язків співпраці молоді та роботодавців, зокрема участь останніх у плануванні навчального процесу студентів;
- створення додаткових робочих місць, сприяння організації молоддю власного бізнесу, реалізації власних креативних проектів (стартапів) тощо.

Список використаної літератури

1. Соляник О. М. Безробіття молоді: причини, наслідки та шляхи вирішення [Електронний ресурс] / О. М. Соляник, Н. Г. Ведмідь Н. Г. – Режим доступу: <https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/31268/1/solianyuk.pdf>
2. Безробіття населення (за методологією МОП) за статтю, типом місцевості та віковими групами [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>